

Ne Zaman Bir Tebessüm Diksem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Haziran 2020

Düş kırıntılarını ekebilirdim toprağa belki de tezat rüzgârlarda süpürürdüm eteklerimi: cahilce sevdiğim her mevsim, cesurca yüzümü sürdüğüm vazgeçilmezim, aşk diye diye...

Bil mukabil idi sırlarım,
Rencide edilesi bir tanrı patavatsızlığında
Sürüklendiğim yellerim
Kopan o vaveyla dudaklarıma dikili mevsimde
Sevdim seni sevdim seni, dercesine
İşte kilit noktasıydı benliğim
Kul köle olduğum sefil kalemin de maruzatı
Ne zamanki bir tebessüm dikseydim
Sayfanın orta yerine...

Aşk diye diye irkildiğim
Tütün kokusunda
Talan edilesi varlığımda
Saklı tuttuğum binlerce yeis,
Tepindiğim zemin
Nasıl da metin bilirdilerdi içimdeki gizin
Sefil tınısına serilmişliğim
Bir şarkı ve nice şarkı
Yeminlerimi dilimlediğim o uçurumun kıyısı
Bedeller ödeyen deniz mavisini hayallerim
Ki kapıştığım iblis
İnat ettiğim bilinmez
Pür-neşe serildiğim etekleri mevsimin.

Bir bahar tablosuna denk düşen çocuk sevinçlerim
Anıp da adını
Ar bilip suskuyu
Aşka minnet edip kaydığım gölgemle
Saklambaç oynadığım düşlerin de gerisi
Gelmedi işte
Şerit değiştiren mevsim
Kimi zaman irkildiğim

Mahzun yüreğimle diktiğim nice susku
Aşkı rencide eden pusu
Kuran iblis
Kimse de bilmesin hani
Sevginin ötekileştirildiği
Hangi haris bedense
Ruhumla savrulduğum
Kuş gibi çırpınan beyitlere yüz çevirdiğim.

Önceki ömrümde
Ne şiir b/içtiğim
Ne de aşkın ayyuka çıktığı zamansız ölüşlerin
Ç/ağrısı elbet
Bir koşu geldiğim başucunda
Savunma hakkı bile tanınmazken
Savurduğum nidalarda saklı titrim
Kuş konmaz geçitlerinde ömrün
Yolum düşüp de sığlara
Gerisin geri kaçtığım.

İllet yalnızlığın nankör edasında
Nazımla yanıp tutuştuğum
Niyazımla kabul et beni
Varsın geri çevir aşkın hikmetini
Bil ki saklısın dualarımda her halükarda
Adımı anmasan bile
Şiirlerim meftun bu sefil yüreğe:
Kayrasında göğün
Dikiş tutmayan kanatlarımla
Savurduğum o vaveyla
Elbet elbet ulaşacak Sağır Sultanın kulaklarına.

Geri çevrildiğim her kapının bir sonrası
Boynumda heybem
İçimde közüm
Namerdim eğer ki dönersem
Sözümden, kimliğimden
Bir şiir daha olmaya meyleden
Şu sancılı ömürde

Neylersen eyle yasımı da adını da
Düşürmeyeceğim dilimden.